

Обережні...

Коротич Віталій Олексійович

Обережні сміються тихо,
Обережні тихенько ходять.
Обережних минає лихо,
І вони нікому не шкодять.
Не впадуть вони — не заб'ються —
І до всього швидко звикають.
Обережні тихо сміються
Із людей, що шляху шукають,
Із людей, що міряють небо,
Та із тих, що рухають зорі.
Зводять плечі: “Кому це треба?”
І хихикають: “Певно, хворі...”
Не бринять в їхнім серці струни,
Що вони у житті спізнали?
Над словами Джордано Бруно
Їхні предки ще реготали:
    “Не буває, мовляв...”
    Буває!

Джерело: *Кошелівець І.* Панорама найновішої літератури УРСР. — Мюнхен.: Пролог, 1963.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/korotych_vitalij_oleksiiovych/oberezhni